

hvis de overhovedet i denne Jærnbane-tummel kunne give sig Tid til at se paa et saa kort Stykke Jærnbane som 4 Mil, at man her udsætter sig for at foregribe noget, som ikke burde foregribes, derved at vi foretage en eller to Afstemninger over et Forslag, som ikke hviler paa den Basis, at det er fremkommet fra et Udvalg, som har undersøgt og behandlet Sagen. Jeg kan godt forstaa, at den ærede Forslagsstiller interesserer sig for dette Forslag, det er ganske naturligt. En Rigsdagsmand er og maa være en Slags Sagsfører for sin Kreds, men det er ikke nok og har ingen Ende været nok i denne Sal, at en Rigsdagsmand har haft lokale Kreds-interesser at varetage. Derfor har man ikke stænket ham det nødvendige for at fyldestgøre denne Interesse. Sagen er den, at bygger man en Bane fra Rødtårsbro til Silkeborg, foregriber man Interesser, som den Egn har, der ligger nordligere end det Punkt, der her er omtalt som Banens Udspiring. Man foregriber den Interesse, som denne nordligere Egn naturlig har for at saa sin Trafik i Retning efter Eshjerg Syd paa. Den ærede Forslagsstiller henviste til, at Forslaget havde været fremme mange Gange før, og at det altsaa ikke i og for sig var noget nyt Forslag, men det ærede Medlem vil ikke bestride, at der har været Tale om mange andre Vintre end netop den her foreslaaede. Der har været Tale om en Viborg—Herningbane, om en Rindsholm—Mojelund Linie og flere andre Vintre. Alle disse forskellige Vintre, Tanker eller Projekter er noget, man burde tage under samlet Overvejelse. Derfor er det, jeg vil meget advare mod, at man her ved enkelt Afstemning — thi det bliver i Virkeligheden en enkelt Afstemning efter den Arbejdsform, der er indført — og uden Undersøgelse slaar noget fast, der præjudicerer Fremtiden for et stort Oplands Vedkommende. Det hele jeg i dette Øjeblik formaar over for dette Forslag er kun at fremkomme med denne Advarsel. Jeg er ikke i Stand til andet, idet jeg mangler Materiale og Forundersøgelser for at kunne stille et Kontra-forslag, og selv om der forelaa Materiale, vilde det være vanskeligt i dette Øjeblik at afgøre, hvilken Retning, der burde følges med Hensyn til de mange forskellige Forslag. Men i hvor mørkt man end fra mit Standpunkt og vistnok fra adskillige flere Rigsdagsmænds Standpunkt kan se paa et saadant Forslag, er der dog den Trøst, en sørgelig Trøst forøvrigt, at det hele maasse ikke bliver til noget. Den højtærede Minister har jo i Tilslutning til Ordføreren for Forslagsstillerne erklæret, at „Bemyndigelse“ i Loven skal forstaaes saaledes, at

han maa udstyre det, som han finder sig foranlediget til at tage Forbehold over for, og da den højtærede Minister i Dag har taget sit Forbehold over for de foreliggende Lovforslag, kan man for saa vidt trøste sig. Men jeg har dog ikke villet undlade at fremkomme med disse saa Bemærkninger, for at det ogsaa kan siges, at der er Modstand fra andens Side end fra den højtærede Ministers. I Mindebelighed vil jeg over for det foreliggende Forslag sige, at det Endringsforslag, man her har omtalt, bidrager til en vis Grad til at illustrere Forslagets Karakter i dets Helhed, og jeg er vis paa, at hvis der blev pillet op i en Mængde af de Endringsforslag, som ere komne frem, vilde det vise sig, at der er al Anledning til at tage med No paa den Sag. Nu er det imidlertid ikke Meningen, at det skal være saa; det er Meningen, at Forslaget skal gøres færdigt og sendes op i det høje Landsting. Jeg skal nu lige saa lidt søge at lægge Hindringer i Vejen for denne Arbejdsform som det ærede Medlem fra Ringkøbing, men vil kun sige, at, naar der mod det af det ærede Medlem fra Ringkøbing og flere andre Medlemmer stillede Endringsforslag, gaaende ud paa en Begrænsning baade af det finansielle og af Tiden, er gjort Indvendinger af en saa hurtig Bestaendighed som den, at et saadant Forslag gaar ud paa, at give Ministeren absolut Raadighed og Myndighed over disse Baneanlæg, saa vil jeg, bortset fra dette Endringsforslags fornuftige Indhold, spørge, hvorfor stillede det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojzen) ikke sit Forslag. Allerede ved første Behandling erkendte han, at det var nødvendigt at komme til en saadan Begrænsning. Den højtærede Minister har i Dag sagt, at hvis vi ikke saa en saadan Begrænsning, som er Tanken i Endringsforslaget, vil der stables fortvivlede Forhold, naar alle disse Jærnbaneanlæg tastes ud fra Markedet. Men naar det erkendes fra alle Sider, fra Ministerens, fra Ordføreren Side, turde der være Anledning til at spørge, hvorfor saa vi ikke Forslag til at forebygge disse fortvivlede Forhold. Dette Ting hverken kan eller bør glemme, at det i Følge hele sin forfatningsmæssige Stilling har Hovedindflydelsen og bør have Hovedindflydelsen i finansielle Spørgsmaal. Det er Tingets forfatningsmæssige Stilling, og trods de ulykkelige provisoriske Tilstande, vi leve under, er det dog til en vis Grad blevet erkendt af Ministeriet, at Forslag af en særlig finansiell Bestaendighed bør forelægges dette Ting først. Trods det altsaa maa erkendes, at dette Ting har Overvægten